

вченіето за двшатъ, да а научи на добро, и да а укрѣпи срѣцѣю дѣволскитѣ хитрости.

За тѣй трѣба сѣкога да сѣшаме кожѣто повченіе, и да мыслиме да не сме рекал иѣкоа празниъ рѣчь, сѣ усѣтата си, да не сме сѣшам иѣкоа вредително сѣ ушитѣ си, да не сме гледѣли иѣкоа грѣшно сѣ очитѣ си, да не сме мыслили иѣкоа мръсно сѣ ума си. И кога видиме чи има въ насъ иѣкое отъ тѣзи работы, тосѣ часъ да сѣ оставиме отъ него. Да не мыслимъ чи като не идеме до вечеръ, сѣ тѣй ще получиме спасеніе, но да постиме както зарѣча Богъ: защото Богъ не е зарѣчалъ само да постиме отъ ястїе, но рекалъ да постиме отъ сичкитѣ горереченны. За тѣй който пости, тѣй трѣба да сѣ пазѣ и отъ сичкитѣ злины. Както дѣмалъ Богъ на Евреитѣ: седемдесать години бѣхѣте во Египетъ, и постихѣте ли? нали идѣхѣте и пїахѣте, но сега праведно сѣдете, сиромасытѣ, вдовицѣтѣ, странцѣтѣ не тѣнчете, и никомъ вражда не държете. Кога Евреитѣ не получили никакъ полъзъ отъ поста безъ реченнытѣ добринны, ами нїе, като не сме направили никакво добро, и като държиме вражда на сѣрцето си, каква полъзъ ще имаме отъ поста и какъвъ отвѣтъ ще даваме на Бога, който е заповѣдалъ намъ, да обычае не само сичкитѣ хора, но и самытѣ наши вразы да обычае, добро да имъ правиме и да сѣ молиме на Бога да има грижа за тѣхъ защото тѣй най много ще ни помогни на страшныя сѣдъ, и голѣмо искѣпленіе ще бѣди на нашытѣ грѣхове, ако бѣдиме тѣй милостиви на нашытѣ вразы.

Макаръ да сѣ види тѣй много трѣдно, да обыча чловѣкъ своя врагъ, но заплатата е много голѣма: защото който прави тѣзи добринъ, тѣй прилича на милостиваго Бога, който дава дѣждъ и сѣнце, равно, както на добрытѣ, тѣй и на злытѣ. За тѣй и нїе трѣба не само нашитѣ прїатели да обычае, но и сѣшитѣ си вразы за което ще прїемнеме отъ Бога много голѣма заплатѣ. Когато искаме можеме да си отвърнеме на нашытѣ вразы, и да имъ направиме по много злины, но каква полъза, когато послѣкъ ще сѣ каеме, и ще сѣ осѣдиме на вѣчно мѣченіе, дето сме престѣпили кожѣа законъ. Да положи иѣкой землеъ царь единъ законъ, да убива сѣкого, който не сѣ грижи за своитѣ вразы, на ли щѣхѣме сѣ голѣмъ страхъ да сѣ пазиме да не престѣпиме този законъ, ами отъ Бога зацо не сѣ боиме, който е далъ намъ законъ и зарѣчалъ, да обычае нашитѣ вразы? и